

بررسی خاصیت آلوپاتیک پیکر رویشی گیاه سنبل ختایی (Angelica archangelica L.)

فاطمه رؤوف فرد^{۱*} - رضا امید بیگی^۲

تاریخ دریافت: ۸۸/۱۰/۱۶

تاریخ پذیرش: ۹۰/۸/۳

چکیده

امروزه در کشاورزی تلاشی جهانی در حال انجام است تا با معرفی روش‌های پیشرفت‌های اکولوژیکی و بیولوژیکی، میزان مواد شیمیایی مصرف شده در فرایند تولید کاهش داده شود. یکی از راه حل‌های موجود استفاده از خاصیت آلوپاتی است. این تحقیق آزمایشگاهی به منظور ارزیابی پتانسیل آلوپاتی گیاه سنبل ختایی انجام شد. در این مطالعه، تاثیر غلطات های مختلف عصاره آبی پیکر رویشی گیاه سنبل ختایی بر درصد و سرعت جوانه‌زنی بذرهای شاهی و تربیج مورد بررسی قرار گرفت. آزمایشات در قالب طرح کاملاً تصادفی با چهار تکرار انجام شد. هفت تیمار (عصاره های ۱۰۰، ۱۰۰، ۱۰۰، ۱۰۰، ۱۰۰، ۱۰۰، ۱۰۰) درصد و آب مقتدر به عنوان تیمار شاهد) بر روی بذرهای شاهی و پنج تیمار (عصاره های ۱۰۰، ۱۰۰، ۱۰۰، ۱۰۰، ۱۰۰) درصد و آب مقتدر به عنوان تیمار شاهد) بر روی بذرهای شاهی با عصاره های ۱۰۰، ۱۰۰ و ۱۰۰ درصد تاثیر معنی داری در کاهش سرعت و درصد جوانه‌زنی بذرها داشتند. در بذرهای تربیج تیمار با عصاره های ۱۰۰ و ۱۰۰ درصد موجب کمترین درصد جوانه‌زنی گردید و تیمار با عصاره های ۱۰۰ و ۱۰۰ درصد کمترین سرعت جوانه‌زنی را موجب شد. نتایج کلی نشان داد که با افزایش غلطات عصاره استعمال شده، سرعت و درصد جوانه‌زنی بذرها به طور معنی داری کاهش یافت.

واژه‌های کلیدی: آلوپاتی، سنبل ختایی، عصاره آبی، تربیج، شاهی

آلوپاتی به خود جلب کرده است. آلوپاتی مخصوصاً دارای پتانسیل مدیریت تلفیقی علف‌های هرز است. گیاهان زراعی برای سرکوب علف‌های هرز مجاورشان، دارای قابلیت تولید و ترشح مواد آلوپاتیکی به محیط پیرامونشان هستند^(۷). اغلب بازارنگان رشد و جوانه‌زنی که در نهاندانگان چند ساله توسط رایس (۲۰) شناسایی شد شامل ترکیبات فنلی یا مشتقان اسیدسینامیک بودند. محققان دیگری دریافتند که کومارینهای، فلاونونئیدها، آکالوئیدها، سیانوگلیکوزیدها و اسیدهای آمینه نیز جزو ترکیبات بازارنگان می‌باشند^(۱۸، ۲۰، ۲۴). اسیدهای فنولیک در مقالات آلوپاتی اغلب به عنوان مواد آلوپاتیکی^۳ پذیرفته شده‌اند و شاید رایج ترین ترکیبات بررسی شده در میان مواد آلوپاتیکی هستند. آنها در دامنه وسیعی از گیاهان یافت می‌شوند. ترکیبات فنولیک در زمرة فراوان‌ترین گروه‌های متابولیت‌های ثانویه در گیاهان هستند. مواد فنلی دارای حلقه‌های آروماتیک هیدروکسیلدار دربرگیرنده فنول‌های ساده، اسیدهای فنولیک، فنیل پروپانوئیدها، کومارین‌ها، کینون‌ها^۴، فلاونونئیدها، تانن‌ها و دیگر فنل‌های متفرقه می‌باشند

مقدمه

صرف جهانی گیاهان دارویی به عنوان مواد دارویی و آرایشی و مکمل‌های غذایی به منظور ارتقای سلامت انسان روز به روز در حال افزایش است. امروزه در کشاورزی تلاشی جهانی در حال انجام است تا افراد را معرفی روش‌های پیشرفت‌های اکولوژیکی و بیولوژیکی، میزان مواد شیمیایی مصرف شده در فرایند تولید، کاهش داده شود. یکی از راه حل‌های موجود استفاده از خاصیت آلوپاتی است^(۴). اصطلاح آلوپاتی که اولین بار در سال ۱۹۳۷ توسط مولیش تعریف شد عبارت است از برهمکنش شیمیایی بین گیاهان که دربرگیرنده اثرات تحریک کننده و نیز بازارنگان می‌باشد. آلوپاتی نقش مهمی را در اکوسیستم‌های طبیعی و کشاورزی بازی می‌کند. دستورالعمل مناسب آلوپاتی در جهت ارتقای تولید، حفاظت از نیتروژن خاک، حفاظت از محیط زیست (از طریق بکارگیری روش‌های سازگار با محیط زیست مبارزه با علف‌های هرز، آفات و بیماری‌ها)، و سنتز مواد شیمیایی جدید بر اساس فرآورده‌های طبیعی، توجه دانشمندان را در تحقیقات

3- allelochemical

4- Quinines

۱- دانشجوی دکتری و استاد گروه علوم باگبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه

تربیت مدرس

(Email: fraouffard@yahoo.com)

۲- نویسنده مسئول:

ریشه سنبل ختایی جداسازی شد می توان استونول، آنجلیسین^۳، ایمپراتورین^۴ و برگاپتن^۵ را نام برد. استک و بیلی (۲۲) توансنتند از برگ های سنبل ختایی کومارین هایی نظیر آنجلیسین، برگاپتن، ایمپراتورین، ایزوپیمپینیلین^۶، زانتوتوكسین^۷ و اکسیپیسیدان^۸ را جداسازی کنند.

در این آزمایش از بذرهای شاهی^۹ و تربچه^{۱۰} به دلیل سهولت و سرعت بالای جوانه زنی و رشد علف هرز گونه آنها در برخی کرت های تولید سبزی به عنوان بذرهای آزمودنی، استفاده شد. هر دوی این گیاهان متعلق به خانواده چلیپاییان^{۱۱} می باشند. هدف از انجام این تحقیق مطالعه تاثیر عصاره آبی پیکر رویشی سنبل ختایی بر جوانه زنی بذرهای تربچه و شاهی به منظور بررسی پتانسیل آلوپاتیک پیکر رویشی این گیاه می باشد.

مواد و روش ها

پیکر رویشی گیاه سنبل ختایی دوساله، در مرحله گلدهی کامل، از باغ تحقیقاتی زرد بند واقع در شمال تهران جمع آوری شده و در سایه خشک گردید. گیاهان خشک شده تا زمان شروع آزمایش در شرایط خشک و خنک و تاریک نگهداری گردیدند. آزمایشات در آزمایشگاه علوم پایه ای دانشگاه تربیت مدرس انجام شد.

از پیکر رویشی خشک شده گیاه سنبل ختایی عصاره های مورد نیاز، تهیه شد. برای این منظور در ابتدا پیکر رویشی به صورت پودری ظرفی آسیاب گردید و سپس با روش خیساندن^{۱۲} اقدام به تهیه عصاره آبی شد. به منظور تهیه عصاره آبی، ۱۰۰ گرم از نمونه های پودر شده، در یک لیتر آب مقطر ریخته شد و سپس به مدت ۴۸ ساعت در درجه حرارت آزمایشگاه و در یک محل تاریک نگهداری گردید. سپس مخلوط حاصل با استفاده از کاغذ صافی، صاف شد. محلول به دست آمده، عصاره خالص سنبل ختایی بود که به عنوان عصاره ۱۰۰ درصد در نظر گرفته شد. سپس با اضافه نمودن آب مقطر به این محلول، عصاره هایی با غلظت های ۱۰، ۲۰، ۳۰، ۵۰ و ۷۰ درصد تهیه گردید.

از بذرهای شاهی موجود در بازار مربوط به شرکت خاک و نیز

3- Angelicin

4- imperatorin

5- bergapten

6- isopimpinellin

7- xanthotoxin

8- oxypeucedanin

9- *Lepidium sativum*

10- *Raphanus sativus*

11- Brassicaceae

12- Maceration

(۱۲).

تحقیقات بسیاری به منظور بررسی خاصیت آلوپاتیک گونه های مختلف گیاهی انجام شده است که در اغلب آنها تاثیر بازدارنده گیاه عصاره یا انسنس گیاه مورد نظر بر جوانه زنی بذرها مورد آزمون قرار گرفته است. آلبوتا و همکاران (۲) به منظور بررسی خاصیت آلوپاتیک سداب، تاثیر عصاره آبی آن را بر روی جوانه زنی بذرهای تربچه آزمودند و گزارش کردند که عصاره آبی سداب بر روی جوانه زنی بذرهای تربچه، اثر بازدارنده گیاه دارد. در تحقیقی دیگر با کاربرد عصاره های آبی تهیه شده از برگ های کاهو از جوانه زنی بذرهای یونجه به طور معنی داری ممانت شد (۷). بوگاتک و همکاران (۵) به منظور بررسی پتانسیل آلوپاتیک دو رقم آفتتابگران، از برگ های آنها عصاره آبی با غلظت های مختلف تهیه کردند و مشاهده عصاره ها را بر روی جوانه زنی بذرهای خردل مطالعه استعمال شده، اثر بازدارنده گیاه را بر روی جوانه زنی بذرهای خردل به طور معنی داری افزایش یافت. در تحقیقی تاثیر عصاره آبی تهیه شده از برگ گیاه *Calotropis procera* بر روی جوانه زنی بذرهای جو، گندم، خیار، شبیله و سنا مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که در غلظت های بالاتر عصاره استعمال شده، جوانه زنی به تاخیر افتاد و با افزایش غلظت عصاره استعمال شده، درصد نهایی جوانه زنی کاهش یافت (۳).

سنبل ختایی^۱ گیاهی علفی، دو ساله یا چند ساله متعلق به تیره چتریان^۲ است (۹) که اثرات مفید دارویی آن از زمانهای گذشته نزد مردم شناخته شده بود. در فارماکوپه های معتبر، خاصیت دارویی ریشه این گیاه مورد تأکید قرار گرفته است. در بعضی از کشورها این گیاه برای استفاده از انسنس ریشه کشت می شود. از این انسنس در صنایع دارویی، صنایع آرایشی و بهداشتی و صنایع غذایی استفاده می شود. برگها و پیکر رویشی سنبل ختایی به ندرت به عنوان دارو، ادویه و سبزی مورد استفاده قرار می گیرند. ریشه، میوه، بذرها، برگها و پیکر رویشی سنبل ختایی محتوی انسنس است. مقدار و کیفیت انسنس در این اندامها متفاوت است. مقدار انسنس در ریشه ها و ریزوم ۰/۵ تا ۱ درصد، در میوه های کاملا رسیده ۰/۶ تا ۰/۵ درصد و در برگ ها ۰/۲ تا ۰/۴ درصد می باشد. مهمترین ترکیبات انسنس عبارتند از آلفا و بتا فلاندرن، آلفا و بتا پین، آلفا-پ-سیمول، میرسن و لیمونن (۱). علاوه بر این، ریشه و بذرهای اغلب گیاهان خانواده چتریان حاوی مشتقات کومارین هستند. اسپات و پستا (۱۹۳۴) دریافتند که کومارین اصلی ریشه سنبل ختایی اوستول می باشد که نزدیک به ۰/۲ درصد از وزن خشک را شامل می شود. از میان کومارین های بسیار دیگری که از

1- *Angelica archangelica L.*

2- Apiaceae

مختلف عصاره آبی سنبل ختایی بر درصد و سرعت جوانهزنی بذرهای شاهی در جدول ۱ آمده است. این جدول نشان می‌دهد که تیمار عصاره‌ها بر درصد و سرعت جوانهزنی بذرها تاثیر معنی‌داری داشت.

جدول ۱- تجزیه واریانس درصد جوانهزنی و سرعت جوانهزنی بذرهای شاهی تیمار شده با غلظت‌های مختلف عصاره آبی سنبل ختایی

منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات
		سرعت جوانهزنی
درصد جوانهزنی	۶	۸۹۹۲/۴۷***
تیمار	۴۳۰/۱۹۸ ***	۶
خطای آزمایشی	۷/۵۲	۱۷/۹۵
***: وجود اختلاف معنی دار در سطح ۰/۰۰۱ درصد		

نتایج حاصل از مقایسه میانگین تاثیر غلظت‌های مختلف عصاره آبی سنبل ختایی بر درصد و سرعت جوانهزنی بذرهای شاهی در جدول ۲ نشان داده شده است. داده‌های این جدول نشان می‌دهد که درصد جوانهزنی بذرهای شاهی در تمام تیمارها به استثناء تیمارهای عصاره ۱۰ و ۲۰ درصد، در سطح ۵ درصد با شاهد دارای اختلاف معنی‌دار می‌باشد. بالاترین درصد جوانهزنی بذرهای شاهی متعلق به تیمار شاهد و عصاره ده درصد می‌باشد که برابر ۹۶ درصد است و از نظر آماری در سطح ۵ درصد با تیمار عصاره ۲۰ درصد (%۹۰/۵۰) تفاوت معنی‌دار ندارند. تیمار عصاره‌های ۵۰ درصد، ۷۰ درصد و ۱۰۰ درصد نیز کمترین درصد جوانهزنی را داشته (به ترتیب ۳/۵، ۳/۵ و ۳/۵ صفر درصد) و از نظر آماری در سطح ۵ درصد با هم تفاوت معنی‌داری ندارند.

جدول ۲- مقایسه میانگین تاثیر غلظت‌های مختلف عصاره آبی سنبل ختایی بر روی درصد و سرعت جوانهزنی بذرهای شاهی

تیمارها	درصد جوانهزنی (بذر در روز)	سرعت جوانهزنی
۸۸/۰۶ ^a	۹۶/۰۰ ^a	آب مقطر (شاهد)
۴۷/۲۳ ^b	۹۶/۰۰ ^a	عصاره ۱۰ درصد
۳۵/۱۰ ^c	۹/۰۵ ^a	عصاره ۲۰ درصد
۱۷/۴۰ ^d	۷۱/۵۰ ^b	عصاره ۳۰ درصد
۰/۵۶ ^e	۳/۵۰ ^c	عصاره ۵۰ درصد
۰/۰۰ ^e	۰/۰۰ ^c	عصاره ۷۰ درصد
۰/۰۰ ^e	۰/۰۰ ^c	عصاره ۱۰۰ درصد

میانگین‌های دارای حروف متفاوت در سطح ۵٪ اختلاف معنی دار دارند (با آزمون چند دامنه ای دانکن)

از نظر سرعت جوانهزنی نیز مشاهده می‌شود که بیشترین سرعت جوانهزنی مربوط به تیمار شاهد (۸۸/۰۶ بذر در روز) و کمترین سرعت

بذرهای تربچه هلننی مربوط به شرکت پروسید سیدز هلنن در این آزمایش استفاده گردید. قوه نامیه بذرهای مورد نظر بیش از ۹۵ درصد گزارش گردید.

طرح آماری بکار رفته طرح کاملاً تصادفی با چهار تکرار بود. هرپری دیش (۹ سانتی‌متر) به عنوان یک واحد آزمایش در نظر گرفته شد و پس از قرار دادن کاغذ واتمن در کف هر پتري دیش، اقدام به قرار دادن ۵۰ عدد بذر تربچه و یا شاهی در آن گردید. سپس اقدام به آبیاری بذرها با عصاره مربوط به هر تیمار شد. به هر پتري دیش مقدار ۵۰۰ میکرولیتر قارچ کش ریدومیل نیز افزوده شد. استعمال قارچ کش تاثیری بر جوانهزنی نداشت زیرا حداکثر جوانهزنی بذرها وقتی پتري دیش‌ها با آب مقطر آبیاری شدند حاصل شد. تیمارهای در نظر گرفته شده برای بذرهای شاهی عبارت بودند از: تیمار آبیاری با آب مقطر (شاهد)، تیمار آبیاری با عصاره ۲۰ درصد، تیمار آبیاری با عصاره ۳۰ درصد، تیمار آبیاری با عصاره ۵۰ درصد، تیمار آبیاری با عصاره ۷۰ درصد و تیمار آبیاری با عصاره ۱۰۰ درصد.

تیمارهای در نظر گرفته شده برای بذرهای تربچه عبارت بودند از: تیمار آبیاری با آب مقطر (شاهد)، تیمار آبیاری با عصاره ۳۰ درصد، تیمار آبیاری با عصاره ۵۰ درصد، تیمار آبیاری با عصاره ۷۰ درصد و تیمار آبیاری با عصاره ۱۰۰ درصد.

شمارش روزانه بذرهای جوانه زده به منظور تعیین درصد و سرعت جوانهزنی انجام گرفت. معیار جوانه زدن، ریشه‌چه باطلون حداقل ۵ میلیمتر در نظر گرفته شد و بذرهای جوانه زده حذف گردیدند. یادداشت برداری به مدت ۱۴ روز ادامه یافت.

کلیه آزمایشات در شرایط آزمایشگاه انجام گردید و با آبیاری به موقع پتري دیش‌ها با عصاره مربوط به هر پتري دیش از خشک شدن آنها در طول آزمایش ممانعت به عمل آمد. در این آزمایش سرعت جوانهزنی برای ۱۰۰ بذر و با استفاده از فرمول ماقویرو به صورت زیر محاسبه گردید (۱۷).

$$GR = E_1/D_1 + E_2/D_2 + \dots + E_f/D_f$$

به طوری که GR سرعت جوانهزنی، E_1, E_2, \dots, E_f تعداد بذرهای جوانه زده در روز اول، دوم، ... و روز آخر شمارش و D_1, D_2, \dots, D_f اولین روزشمارش، دومین روز شمارش، ... و آخرین روز شمارش هستند.

داده‌ها با استفاده از نرم افزار SAS مورد تجزیه آماری قرار گرفتند. به منظور مقایسه میانگین‌ها از آزمون دانکن در سطح ۵ درصد استفاده شد.

نتایج و بحث

تاثیر عصاره آبی سنبل ختایی بر درصد و سرعت جوانهزنی بذرهای شاهی: نتایج حاصل از تجزیه واریانس تاثیر غلظت‌های

شاهی گردد. درجه ممانعت از جوانهزنی به غلظت عصاره استعمال شده و همینطور به نوع بذر بستگی داشت به طوری که در شاهی نسبت به تربچه عصاره در غلظت پایین تری به طور کامل از جوانهزنی ممانعت کرد.

علاوه بر تاثیری که عصاره بر ممانعت از جوانهزنی داشت نتایج نشان داد که بسته به غلظت، عصاره استعمال شده باعث کاهش سرعت جوانهزنی نیز می‌گردد. یافته‌های ما با نتایج حاصل از بررسی تاثیر عصاره‌های آبی برگ کاهو بر جوانهزنی بذرها (يونجه) (۷)، کاربرد عصاره‌های آبی برگ چهار گونه گیاهی از خانواده اسفناج بر روی بذرها کاهو (۱۳)، بررسی تاثیر عصاره‌های آبی برگ دو رقم آفتابگردان بر جوانهزنی بذرها (۵)، کاربرد عصاره‌های آبی Trianthema سوگوم بر جوانهزنی بذرها علف هرز (portulacastrum) (۱۹) مطابقت دارد به طوری که در همه این آزمایشات با افزایش غلظت عصاره استعمال شده، اثر بازدارنگی آن بر جوانهزنی بذرها نیز افزایش یافته است. همچنین آزمایشات انجام شده در زمینه کاربرد عصاره آبی بذر کهور^۱ بر روی جوانهزنی بذرها بذرها گندم (۲۱)، کاربرد عصاره آبی بزمو، ساقه و برگ زنجیبل به منظور بررسی اثرشان بر جوانهزنی بذرها سویا و پیازچه (۱۱)، بررسی خاصیت الولپاتیک جودوسرا با استفاده از بذرها کاهو (۱۴) و مطالعه اثرات الولپاتیک عصاره‌های آبی اندام‌های مختلف خردل سیاه بر روی جوانهزنی جودوسرا وحشی (۲۳) نتایج مشابهی را ارائه می‌دهند.

عصاره‌های آبی پیکر رویشی سنبل‌ختایی بر جوانهزنی بذرها شاهی و تربچه اثری بازدارنده داشتند. بنابراین توصیه می‌شود سنبل‌ختایی را به عنوان یک گونه الولپاتیک در تناوب یا در سیستم‌های کشت تقام در نظر گرفت. لذا برای اطمینان از حذف اثرات منفی احتمالی پیکر رویشی این گیاه بر جوانهزنی و رشد محصولات بعدی، لازم است بقایای این گیاه به طور کامل از سطح مزرعه پاکسازی شود.

نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد که عصاره آبی گیاه دارویی سنبل‌ختایی قابلیت استفاده برای تولید یک علف هرز گونه شاهی و تربچه در ارگانیک به منظور مبارزه با رشد علف هرز گونه شاهی و تربچه در کرتهاهای سبزی را دارد. با توجه به اینکه در مورد بذرها شاهی اختلاف معنی‌داری بین عصاره‌های ۵۰ و ۷۰ درصد سنبل‌ختایی وجود نداشت، استفاده از عصاره آبی ۵۰ درصد مقرن به صرفه تر می‌باشد. در مورد بذرها تربچه نیز کاربرد عصاره آبی ۷۰ درصد پیشنهاد می‌شود. همچنین نتایج حاصل از این تحقیق پیشینی می‌کند که احتمالاً عصاره آبی سنبل‌ختایی قابلیت اثرگذاری بر جوانهزنی بذرها سایر گیاهان خانواده چلیپاییان را دارد، از آنجا که این

جوانهزنی نیز مربوط به تیمار عصاره‌های ۵۰ درصد (۵۶٪) بذر در روز، ۷۰ درصد (صفر بذر در روز) و ۱۰۰ درصد (صفر بذر در روز) می‌باشد و این سه تیمار از نظر آماری در سطح ۵ درصد با هم تفاوت معنی‌داری ندارند.

همانطور که ملاحظه می‌شود با افزایش غلظت عصاره استعمال شده، درصد و سرعت جوانهزنی کاهش یافته است.

تأثیر عصاره آبی سنبل‌ختایی بر درصد و سرعت جوانهزنی بذرها تربچه: نتایج حاصل از تجزیه واریانس تاثیر غلظت‌های مختلف عصاره آبی سنبل‌ختایی بر درصد و سرعت جوانهزنی بذرها تربچه در جدول ۳ آمده است. جدول ۳ نشان می‌دهد که تیمار عصاره‌ها بر درصد و سرعت جوانهزنی بذرها تاثیر معنی‌داری داشت.

جدول ۳- تجزیه واریانس درصد جوانهزنی و سرعت جوانهزنی بذرها تربچه تیمارشده با غلظت‌های مختلف عصاره آبی
سنبل‌ختایی

تیمار	میانگین مربعات	منابع تغییرات درجه آزادی	
		درصد جوانهزنی	سرعت جوانهزنی
۶۷۵۷/۳۵	۷۹۰/۸۸***	۴	
۵/۱۸۱۵۰	۲۲/۴۰	۱۵	***: وجود اختلاف معنی‌دار در سطح ۰/۰۰ درصد

نتایج حاصل از مقایسه میانگین تاثیر غلظت‌های مختلف عصاره آبی سنبل‌ختایی بر درصد و سرعت جوانهزنی بذرها تربچه در جدول ۴ نشان داده شده است. داده‌های این جدول نشان می‌دهد که درصد جوانهزنی بذرها تربچه در تمام تیمارها در سطح ۵ درصد دارای اختلاف معنی‌داری با شاهد می‌باشند. بالاترین درصد جوانهزنی بذرها تربچه متعلق به تیمار شاهد می‌باشد که برابر ۹۸/۵ درصد است. تیمار عصاره‌های ۷۰ درصد و ۱۰۰ درصد موجب کمترین درصد جوانهزنی گردید (به ترتیب ۰/۵ و ۱ درصد) که از نظر آماری در سطح ۵ درصد با هم تفاوت معنی‌داری ندارند. از نظر سرعت جوانهزنی نیز مشاهده می‌شود که بیشترین سرعت جوانهزنی مربوط به تیمار شاهد (۹۵/۷۵) بذر در روز و کمترین سرعت جوانهزنی نیز مربوط به تیمار عصاره‌های ۵۰ درصد (۲/۲۰) بذر در روز، ۷۰ درصد (۰/۲۵) بذر در روز و ۱۰۰ درصد (۰/۱۴) بذر در روز می‌باشد و این سه تیمار از نظر آماری در سطح ۵ درصد با درصد با هم اختلاف معنی‌داری ندارند.

همانطور که ملاحظه می‌شود با افزایش غلظت عصاره استعمال شده، درصد و سرعت جوانهزنی کاهش یافته. آزمون‌های جوانهزنی و رشد اولیه در پتری دیش اغلب برای ارزیابی پتانسیل الولپاتیک به کار می‌رود (۸، ۷ و ۱۵). نتایج مطالعات ما نشان داد که پیکر رویشی سنبل‌ختایی، ترکیبات الولپاتیک تولید می‌کند و این ترکیبات می‌تواند مانع از جوانهزنی بذرها تربچه و

1- *Prosopsis juliflora*

صرفه خواهد بود زیرا همانطور که اشاره شد قسمتی از گیاه که در تهیه دارو از آن استفاده می‌شود، ریشه‌ها هستند و اندام رویشی این گیاه در صنایع دارویی، کاربردی نداشته و جزو ضایعات محسوب می‌شود. همچنین برگ‌داندن پیکر رویشی این گیاه به خاک موجب خواهد شد که در نتیجه بارندگی یا آبیاری، مواد آللوپاتیک شسته شده وارد خاک شوند و احتمالاً مانع از جوانهزنی برخی از بذرها گردد لذا لازم است قبل از کاشت محصول بعدی از سطح مزرعه جمع آوری شود. از این رو انجام پژوهش‌های بیشتر جهت کاربرد این ضایعات برای ساخت علف‌کش‌های پیش رویشی ارگانیک تلاشی ارزنده و اقتصادی خواهد بود.

پژوهش، تنها به منظور بررسی اولیه وجود خاصیت آللوپاتیک در عصاره آبی سنبل ختایی و فقط روی بذرهای شاهی و تربچه انجام گردید، لذا پیشنهاد می‌شود به منظور بررسی تاثیر عصاره آبی سنبل ختایی بر جوانهزنی بذر علف‌های هرز عمده خانواده چلپیاپیان در ایران، این آزمایش با این بذرها تکرار شود. سنبل ختایی در حال حاضر در ایران به صورت تجاری کشت نمی‌شود اما در مزارع آزمایشی، این گیاه موجود است و آزمایشات و تحقیقات اولیه برای کاشت این گیاه در مقیاس تجاری در کشور در حال انجام است. بی‌تردید ادامه تحقیقات برای استفاده از عصاره آبی پیکر رویشی سنبل ختایی به عنوان یک علف‌کش ارگانیک مقرر باشد.

جدول ۴- مقایسه میانگین تاثیر غلظت‌های مختلف عصاره آبی سنبل ختایی بر روی درصد و سرعت جوانهزنی بذرهای تربچه

سرعت جوانهزنی (بذر در روز)	درصد جوانهزنی	تیمارها
۹۵/۷۵ ^a	۹۸/۵۰ ^a	آب مقطر (شاهد)
۲۲/۸۵ ^b	۶۵/۵۰ ^b	عصاره ۳۰ درصد
۲/۲۰ ^c	۱۰/۵۰ ^c	عصاره ۵۰ درصد
۰/۲۵ ^c	۰/۵۰ ^d	عصاره ۷۰ درصد
۰/۱۴ ^c	۱/۰۰ ^d	عصاره ۱۰۰ درصد

میانگین‌های دارای حروف متفاوت در سطح ۵٪ اختلاف معنی دار دارند (با آزمون چند دامنه ای دانکن)

منابع

- ۱- امید بیگی ر. ۱۳۸۳. تولید و فرآوری گیاهان دارویی جلد سوم. چاپ سوم، انتشارات آستان قدس رضوی.
- 2-Aliotta G., Cafiero G., De Feo V., and Sacchi R. 1994. Potential allelochemicals from *Ruta graveolens* L. and their action on radish seeds. Journal of Chemical Ecology, 20: 2761–2775.
- 3-Alzahrani H.S., and Alrobai S. 2007. Allelopathic effect of *calotropis procera* leaves extract on seed germination of some plants. JKAU science, 14: 115-126.
- 4-Azizi M., and Fuji Y. 2006. Allelopathic Effect of Some Medicinal Plant Substances on Seed Germination of *Amaranthus retroflexus* and *Portulaca oleracea*. Acta Hort. (ISHS) 699:61-68.
- 5-Bogatek R., Gniazdowska A., and Gawronski S.W. 2006. Allelopathic effects of Sunflower extract on Mustard seed germination and seedling growth. Biological Plantarum, 6:156-158.
- 6-Chon S.U., Choi S.K., Jung S., Jang H.G., Pyo B.S., and Kim S.M. 2002. Effects of alfalfa leaf extracts and phenolic allelochemicals on early seedling growth and root morphology of alfalfa and barnyard grass. Crop Protection, 21: 1077–1082.
- 7-Chon S.U., Jang H.G., Kim D.K., Kim Y.M., Boo H.O., and Kim Y.J. 2005. Allelopathic potential in lettuce (*Lactuca sativa* L.) plants. Scientia Horticulturae. 106: 309–317.
- 8-Correa L.R., Soares G.L.G., and Fett-Neto A.G. 2008. Allelopathic potential of *Psychotria leiocarpa*, a dominant understorey species of subtropical forests. South African Journal of Botany. 74:583-590.
- 9-Doneanu C., and Anitescu G. 1998. Supercritical carbon dioxide extraction of *Angelica archangelica* L. root oil. Journal of Supercritical Fluids 12: 59-67.
- 10-Friedman J., and Waller G.R. 1983. Seeds as allelopathic agents. Journal of Chemical Ecology, 9:1107-1117.
- 11- Han C.M., Pan K.W., Wu N., Wang J.C., and Li W. 2008. Allelopathic effect of ginger on seed germination and seedling. Scientia Horticulturae, 116 : 330–336.
- 12-Harborne J.B. 1980. Plant phenolics. In: Bell, E. A., Charlwood, B. V. (Eds.), Secondary Plant Products. Encyclopedia of Plant Physiology, New Series, vol. 8. Springer–Verlag, New York, pp. 329–402.
- 13-Jefferson L.V., and Pennacchio M. 2003. Allelopathic effects of foliage extracts from four

- Chenopodiaceae species on seed germination. Journal of Arid Environments, 55 : 275–285.
- 14-Kato-Noguchi H., Kosemura S., Yamamura R., Mizutani J., and Hasegawa K. 1994. Allelopathy of oats. I. Assessment of allelopathic potential of extract of oat shoots and identification of an allelochemical. Journal of Chemical Ecology, 20(2): 309-314.
- 15-Kato-Noguchi H., and Tanaka Y. 2003. Allelopathic potential of citrus fruit peel and abscisic acid-glucose ester. Plant Growth Regulation 40: 117–120.
- 16-Kato-Noguchi H., Fushimi Y., and Shigemori H. 2009. An allelopathic substance in red pine needles (*Pinus densiflora*). Journal of Plant Physiology 166: 442-446.
- 17-Maguire J.D. 1962. Speed of germination-aid in selection and evaluation for seedling emergence and vigor.Crop Science, 2: 176–177.
- 18-Putnam A.R. 1985. Weed allelopathy, pp. 131-150, in S. O. Duke (ed.). Weed Physiology, Vol.1. CRC Press, Boca Raton, Florida.
- 19-Randhwawa M.A., Cheema Z.A., and Anjum A.M .2002. Allelopathic effect of sorghum water extract on the germination and seedling growth of *trianthema portulacastrum*. International Journal of Agriculture and Biology, 4(3): 383-384.
- 20-Rice E.L. 1984. Allelopathy, 2nd ed. Academic Press, Orlando, Florida.
- 21-Siddiqui S., and Bhardwaj S. 2009. Allelopathic effect of different concentration of water extract of *prosopsis juliflora* leaf on seed germination and radicle length of wheat (*Triticum aestivum* Var-Lok-1). American-Eurasian Journal of Scientific Research 4(2): 81-84.
- 22- Steck W., and Bailey B.K. 1969. Leaf coumarins of Angelica archangelic. Canadian Journal of Chemistry, 47(13): 2425–2430 .
- 23-Turk M.A., and Tawaha A.M. 2003. Allelopathic effect of black mustard (*Brassica nigra* L.) on germination and growth of wild oat (*Avena fatua* L.), Crop Protection 22 : 673–677.
- 24-Waller G.R. 1989. Allelochemical action of some natural products, pp. 129-154, in C. H. Chou and G. R. Waller (eds.). Phytochemical Ecology: Allelochemicals, Mycotoxins and Insect Pheromones and Allomones. Institute of Botany, Academia Sinica Monograph Series No. 9, Taipei, Taiwan.